

[Af Alfred Hansen (DR) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 105. Fremsat 7/4 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

På visse strækninger minder det jo lidt om det konservative forslag, som lige har været til behandling her i folketinget, og jeg skal derfor nøjes med ganske kort at fremføre de samme betænkeligheder over for dette forslag, som jeg før fremførte over for det konservative forslag.

For det første, at det er i modstrid med det forlig, som blev indgået i august 1976, og som vi i lighed med andre vedkender os vores ansvar for. For det andet, at det er samfundsøkonomisk uforsvarligt at udpumpe op til 3 mia kr. om året i disse år. Og endelig for det tredje, at det er administrativt et meget kompliceret og meget besværligt forslag. Ud over selvfølgelig at give en del beskæftigelse, som man nok i disse arbejdsløshedstider kunne ønske sig både i den offentlige og den private sektor, har vi ikke megen sympati for forslaget, og jeg skal sige på regeringens vegne, at vi ikke kan medvirke til dets gennemførelse.

Ole Thomsen (S):

Jeg har ikke mange kommentarer til beslutningsforslag B 105 om frigivelse af de af Lønmodtagernes Dyrtdsfond forvaltede midler, fremsat af retsforbundet. Vi har jo lige behandlet dyrtdsfondens forvaltning af midlerne, og da gav jeg helt klart udtryk for, at socialdemokratiet er tilfreds med den måde, man indtil i dag har forvaltet de indefrosne dyrtdsportioner for lønmodtagerne på. Jeg vil blot slå fast, at det vil skabe meget store økonomiske problemer for mange virksomheder, hvis de skal finde den kapital, der enten er lånt eller indskudt som ansvarlig kapital andre steder, hvis dette forslag skulle gå hen og nyde fremme.

Jeg skal også tillade mig at stille det spørgsmål, om forslagsstillerne nu helt har gennemtænkt de samfundsmæssige konsekvenser, som de selv omtaler i bemærkningerne.

Jeg skal kort konkludere, at vi fra socialdemokratiets side vil afvise dette beslutningsforslag.

Bertel Haarder (V):

Som jeg allerede sagde under behandlingen af det forrige forslag, inden jeg blev standset af den daværende formand, så minder retsforbundets forslag jo om et forslag, venstre har fremsat. Det gik ud på, at man skulle kunne hæve disse penge mod, at man binder dem i en vis periode i medarbejderaktier, investeringsforeninger eller lignende erhvervsaktive investeringer.

Den tanke mener vi faktisk at folketinget burde overveje, for det ville jo være en måde, hvorpå man kunne sige til hver eneste danske lønmodtager: nu har du muligheder for at investere adskillige tusinde kroner, uden at du skal opgive noget som helst af dit daglige forbrug. Det vil altså sige, at det er ikke noget, der er forbeholdt dem, der har råd til at spare op. Nej, det er alle, som ved dette forslag ville få mulighed for at investere uden at skulle afstå noget som helst. Jeg kan garantere for, at det ville få en ganske betydelig virkning, det ville medvirke til at sprede ejendomsretten, og det ville i øvrigt være et ypperligt forsøg at gøre, før vi sætter det helt store system i gang med andre forslag, som har været fremme her i salen. Hvis man til retsforbundets forslag føjer dette, at man binder pengene i en periode, er der tilfald fra vores side. Vi kan ikke begribe, at der ikke har kunnet dannes et flertal, om ikke andet så et flertal uden om socialdemokratiet, for denne tanke, som virkelig kan sprede ejendomsretten, være et tilbud til hver eneste borger, uanset høj eller lav, uanset indkomst.

Dyremose (KF):

Retsforbundets forslag har den charmerende formulering, at man »efter anmodning« skal have beløbet udbetalt. Jeg vil godt i første omgang holde mig til den formulering »efter anmodning«, for jeg synes, den er ganske central. Hvis socialdemokratiet og de, der står bag fonden, mener, at lønmodtagerne foretrækker fonden, skulle der jo ikke være nogen risiko ved at gennemføre et beslutningsforslag og en lov, der er baseret på, at lønmodtagerne efter anmodning trækker